

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. De contentione honoris inter Apostolos orta. Licet obtineres quod
ambis, non esset contendendum: at verò licet contendas, non obtinebis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Ps. 136.

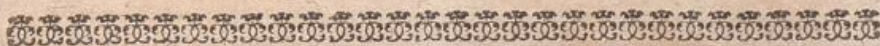
cecidisse usque ad abyssos: Vidimus stellas de caelo cecidisse ab impetu ferientis cauda draconis; Et quæ plura prosequitur, quæ contracta reperies capite decimo quarto libri terti de Imitatione Christi; Ceciderunt stella de caelo, & ego pulvis quid præsumo; Idem verò S. Augustinus in psalmum, super flumina Babylonis, timori cautelam sic adjungendam docet: Flumina Babylonis, inquit, sunt omnia, quæ hic amantur & transeunt. Attende quæ fluit, attende quæ labitur: & si attēdas, quæ fluit & labitur, cave quia trahit, uno naufragio nudus exibis, & recte te planges in flumine Babylonis, quia noluisse sedere, & flere super flumina Babylonis. O Sancta Sion, ubi totum stat, & nihil fluit, quis nos in ista præcipitavit? Ecce inter fluentia & labentia constituti, vix quisquam raptus à flumine, si tenere lignum potuerit, evadet.

Hom. 15. pop. ant.

Sanctus autem Chrysostomus quibus & quomodo distinctè ac particulatim cavendis unusquisque invigilet, atque ad praxim quise stare existimat, ut videat ne forte cadat: Si lucrum, inquit, occurrerit, ne lucrum aspicias solum, sed scrutare diligenter, ne forte mors & peccatum intra lucrum sit absconditum; & si videris, refuge. Rursus cum delectatio & voluptas occurrerit, ne voluptatem solum respicias, sed ne fortè iniquitas aliqua involuptatis profundo obumbrata sit, diligenter considera, & si inveneris, resilito. Sive consulat quisquam, sive aduletur, sive obsequatur, sive honores polliceatur, sive

quodcunque aliud, omnia cum diligentia examinemus, & undique consideremus; ne forte damnum aliquod, ne fortè periculum aliquod ex consilio, vel honore, vel obsequio, nobis eveniat; & ne celeriter & inconsideratè accurramus.

Denique, quanta hæc fide ac cura sint in praxim quotidianam advocanda, rectè his adjungetur Tridentinum, ubi agit de perseverantia munere. Quod quidem aliunde, inquit, haberi non potest, nisi ab eo, qui potens est eum, qui stat, statuere ut perseveranter stet, & eum, qui cadit, restituere: Nemo sibi certi aliquid absolutæ certitudine polliceatur: Tametsi in Dei auxilio firmissimam spem collocare & reponere omnes debent. Deus enim, nisi ipsi illius gratia defuerint, succut caput opus bonum, ita perficiet, operans velle & perficere: Veruntamen QUI SE EXISTIMANT STARE, VIDEANT NE CADANT, & cum timore ac tremore salutem suam operentur in laboribus, in vigiliis, in elemosinis, in orationibus & oblationibus, in jeuniis & castitate. FORMIDARE ea m debent, scientes quod in spem gloria, & nondum in gloriam renati sunt de pugna, quæ superest cum carna, cum mundo, cum Diabolo, in qua victores esse non possunt nisi cum gratia, Apostolo obtemperant dicenti: Debitorum sumus non carni, ut secundum carnem vivamus: si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis.

S A B B A T O. DE CONTENTIONE HONORIS, inter Apostolos orta.

Facta est autem & contentio inter eos, quis eorum videretur esse major. Luc. 22.
Nihil per contentionem, neque per inanem gloriam. Phil. 2.

VERITAS PRACTICA.

Licet obtineres, quod ambis, non esset contendendum: At verò licet contendas, non obtinebis.

RATIO postrema partis quæ hic magis probanda videtur, hæc est, quia quod maxime quaritur & ambitur per contentionem simul ac ina-

nem gloriam, est humana opinio, quæ bene de nobis alii sentiant & loquantur. Sed illa humana opinio seu existimatio non obtinetur per contentionem, neq; per inanem gloriam. Ergo licet contendas, non obtinebis quod ambis: Ac proinde non omnino contendendum: cum vel licet obtineres, non esset tamen contendendum: quanto minus contendas oportet, cum nihil tua contentione proficias.

I. PUN-

I. PUNCTUM.

QUAM verè sanctus Bernardus; *Ambitio subtile malum, secretum virus, pestis occulta!* En Apostolos derepente invadit, & eo tempore quo minimè unquam hoc inordinato motu moveri debuissent. Quid enim magis alienum ab illo exemplo humilitatis, quod eorum Magister & Dominus jam ediderat in lavandis eorum pedibus; quid magis adversum præcepto, quod addiderat de se imitando? quid denique magis intempertivum, quam dum eorum unus avaritiã trahitur ad Iesum perdendum, ipsi superbiã moveantur ad augendam ejus offensionem & mœsticiam. O iterum ambitio subtile malũ! quis sibi ab eo non caveat ubique, & temper, cum ita penetret Apostolica pectora recenti etiam corporis Christi communione roborata!

Mat. 20. Verum ne ultra progredere malum, occurrit bonus JESUS, & quod jam pridem illis commendarat, iterum repetit & inculcat; longè aliam sibi esse mentem, longè aliam inter eos contentionem velle se insinuate, quã scilicet de minori potius gradu contendant, quàm de majori. *Reges gentium, inquit, dominantur eorum, & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur: vos autem non sic, sed qui major est in vobis, fiat sicut minor, & qui præceptor est, sicut ministrator. Nam quis major est, qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat.*

Phil. 2. Quæ dum attentè revolueris, vide quàm aptè Apostolus dixerit; *Nihil per contentionem neque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores sibi invicem arbitrantes.* Quæ quidem Apostoli verba non modò significant nihil esse agendum per contentionem, neque per inanem gloriam, sed licet sic ageres, licet contenderes & inaniter te efferes, nihil tamen obtineres: quo in sensu potissimum considerata sunt, ut inde Veritas efficacior formaretur. Quid enim aptius ad contentionem & inanem gloriam reprimendam, quàm si probè intelligatur, nihil eorum, quæ ambias, sic obtineri?

Sic autem demonstratur; Nam quid queritur ista honorum contentione, quid ambitur, quid prætenditur? hoc unum est scilicet,

colli ab aliis, æstimari, prædicari, esse in opinione, in sermone, monstrari digito, & dici hic est. Nonne illud est præcipue, quod contenditur & ambitur? Sanctus Augustinus hunc ambitionis affectum, hoc esse interpretatur, quod timeri & amari velle ab hominibus, quo maximè impelluntur à Dæmone, qui sibi latis non cavent. *Nobis, inquit, quoniã L. 10. Cõ- propter quadam humana Societatis officia necessarium est amari & timeri ab hominibus, instat Adversarius vera Beatitudinis nostra, ubique spargens in laqueis, EUGE EUGE, ut dum avidè colligimus, incautè capiamur, & à veritate tua, Deum alloquitur, gaudium nostrum deponamus, atque in hominum fallacia ponamus, libeatque nos amari & timeri, non propter te, sed pro te, id est loco tui, atque isto modo suæ similes factos secum habeat non ad concordiam Charitatis, sed ad consortium supplicii, qui statuit sedem suam ponere in aquilonem: Quis crederet se his humanis affectibus & contentionibus sic immiscere Dæmonem, sic nos inclcare, sic nos decipere?*

II. PUNCTUM.

SED neque obtinetur illa opinio, qua queritur per contentionem aut inanem gloriam.

Hoc enim ipso, quo quis noscitur ambitiosus & superbus, deiecitur humanã opinione & æstimatione, adeo etiam apud homines odibilis est superbia, ut ait Sapiens, ut longè magis videas honorari humiles & alienos ab istis contentionibus, quàm ipsos contentiosos: *Unde idem Sapiens, Honor est homini, qui separat se à contentionibus: omnes autem stulti miscentur contumeliis.* Sicut ergo divino & humano testimonio constat, nullam viam esse certiosem ad opinionem sibi etiam nolenti conciliandam, quàm si humilitatem profitearis aut præ te feras: ita planè certum est nihil esse proclivius ad humiliationem & infamiã, quàm si quis altius se efferat, & si propterea contendat & dimicet. Tunc Deus & homines veluti conspiratione factã conveniunt ad illum deprimendum & abiiciendum. Sic enim passim scriptura, *Radices gentium superbarum arefecit Deus, & plantavit humiles ex ipsis gentibus. CONTRITIONEM præcedit superbia, & ante ruinam exaltatur spiritus. Proov 16. QUI altam facit domum suam, querit ruinam. Ibid. 17. SICUT eructant præcordia satenium, & Eccles. 10. sicut*

sicut perdix inducitur in carream, & ut capra in laqueum, & sic cor superborum.

3. de Doct. Denique, ut ait sanctus Augustinus, Nulla Chr. c. 13. fere pagina est sanctorum librorum, in qua non In Ps. 118. sonet: Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam; Ubi & sanctus Ambrosius; Tanquam sua, inquit, contumelia propulsator veluti quoddam suscepit adversus superbiam, speciale certamen, tanquam dicat, meus iste adversarius est, qui me laesit, mihi debetur ista congressio. Dicitur autem præcipue lacessi Deus per contentionem & honorem seu ambitionem, quod Dei sit ordinare, disponere, & unicuique dare, prout voluerit, non prout appetitus inordinatus ambierit. Per me, inquit, Reges regnant, per me principes imperant, & potentes discernunt iustitiam. Unde ipse se opponit ambitanti, vel impediendo ne obtineat gradum, quem præterdit, vel in eo gradu honorem, quem maxime querit. O Ambitio, Ambitiosum crux! ait apte sanctus Bernardus, quâ videlicet maxime cruciantur, dum se minus honorari vident, quàm vellent.

III. P U N C T U M.

LICET ergo contendas, non obtinebis, quod contendis. Nihil gloriæ, nihil gloriosæ opinionis obtinebis apud homines; ac proinde nihil contentiosè & superbè agas, cum ob id unum contendatur, ut humana gloria comparetur. Certè sunt alia motiva præstantiora, quæ expendi possunt, & illud præcipue, quod hic à Christo Domino proponitur; Sed homini contentioso & inani hoc re-

præsentatum est, ut si dignitate & utilitate virtutis oppositæ non moveatur; utilitate & inutilitate sui vitii dereretur. Sic porò utrumque breviter est complexus S. Cyprianus: Ille, qui præsumit & contumax est, vir sui Ep. 3. 1. i. jactans, nihil omnino proficiet, qui delatavit tanquam infernus animam suam: Exaltatio & inflatio non de Christi magisterio, qui humilitatem docet, sed de Antichristi spiritu nascitur, cui exprobrat per Prophetam Dominus: Tu autem dixisti in animo tuo, in cælum ascendam, super Lib. 3. stellas cœli ponam sedem meam, &c. VERE inan- c. 40. nus gloria, mala pestis, vanitas maxima, non modo quia, à vera trahit gloriâ, & cœlesti spoliat gratiâ, ut ait Gerson, sed quia promissam sibi hominum opinionem non possidet, aut etiam si possideat, rem valde inanem & vacuam possidet, qualis est hominum opinio.

Filii hominum, usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, & quaritis mendacium? Quasi diceret, ut interpretatur S. Augustinus: Saltem usque in adventum filii Dei, vester error duraverit, quid ergo ultra graves corde estis? Quando habituri finem fallaciarum, si Veritate præsentate non habetis? Quid vultis beati esse de infimis? Sola Veritas facit beatos; ex qua vera sunt omnia: nam vanitas est vanitatum, & omnia vanitas. Quæ abundantia homini in omni labore suo ipse laborat sub sole? Ut quid ergo temporalium rerum amore detinemini? Ut quid tanquam prima, extrema sectamini, quod est vanitas & mendacium? Cupitis enim permanere vobiscum, quæ omnia transeunt tanquam umbra.

DOMI-